

УКРАЇНСЬКЕ ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ
11—20 листопада 1947 р.

ПОСЕТИТЕ

ХАРЬКОВСКИЙ УНИВЕРМАГ

„Главособунивермага"

Министерства торговли Союза С.С.Р.

ВСЕГДА в большом выборе товары ВЫСОКОГО качества:

ТКАНИ, ОБУВЬ, ГОТОВОЕ ПЛАТЬЕ,
ТРИКОТАЖ, БЕЛЬЕ,
ПРЕДМЕТЫ ДАМСКОГО и МУЖСКОГО ТУАЛЕТА,
РАДИОПРИЕМНИКИ,
МУЗЫКАЛЬНЫЕ ИНСТРУМЕНТЫ,
РАЗЛИЧНАЯ ПОСУДА,
ИЗДЕЛИЯ из ФАРФОРА и ХРУСТАЛЯ, ЧАСЫ
и другие товары.

АДРЕСА УНИВЕРМАГА: Площадь Тевелева

Филиалы: на площади Тевелева, Плехановской улице, Коммунальном рынке, в поселке ХТЗ и Новой Баварии.

ПІД ПРАПОРОМ ЛЕНИНА, ПІД ПРОВОДОМ СТАЛІНА, ВПЕРЕД ДО ПЕРЕМОГИ КОМУНІЗМУ!

З закликів ЦК ВКП(б) до 30 роковин Великої Жовтневої соціалістичної революції.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 4 11—20 листопада 1947 р.

Передова культура людства

Тридцять років існує наша держава—перша в світі держава робітників і селян.

За цей короткий історичний строк ми пройшли величезний шлях. На місці відсталої, напівфеодальної Російської імперії, яка була тюрмою народів, виріс і зміцнів багатонаціональний Союз Радянських Соціалістичних Республік — наймогутніша, найпередовіша держава всесвіту, де здійснена сталінська дружба народів, де вивершена побудова соціалізму, де народ під проводом партії Леніна — Сталіна будує комунізм. За три десятиріччя ми пройшли незрівняно більше, ніж Захід за останні півтора сторіччя.

Чи випадково це?

Ні!

Події такого велетенського масштабу не можуть бути грою випадку. Вони підлягають суворій закономірності. Наші перемоги є наслідком того, що радянський народ став передовим народом. І в соціальному, і в політичному, і в культурному відношенню ми не маємо рівних собі.

Ми не знаємо експлоатації людини людиною. В Радянському Союзі досягнута морально-політична єдність народу.

Радянський народ подає іншим народам приклад соціальної творчості в інтересах найширших мас, мільйонів простих людей.

Ми розгромили найстрашнішого ворога людства — гітлерівську Німеччину, врятували все людство від фашистського рабства.

В нашій країні, як ніде, уміють «цінити людей, цінити кадри, цінити кожного робітника, здатного принести користь нашій загальній справі» (І. В. Сталін).

А ставлення до людини є найдосконалішим мірилом культури.

Література й мистецтво сучасної реакційної буржуазії робить усе, щоб принизити людину. Вони намагаються довести, що людина — це насамперед носій тваринницьких інстинктів, і тільки ці інстинкти керують її поведінкою. Реакційні письменники й митці кричать, що різниці між добром і злом нема. Безідейне буржуазне мистецтво змальовує людину такою, якою її хоче бачити фашизм. Воно прагне зламати волю й сумління людини. Воно кричить: «Людина

збанкрутувала!» І робить це для того, щоб фашизм, який знов підводить голову, міг нищити людей мільйонами, бо людина, мовляв, це ніщо, навіть гірше, ніж ніщо.

Насправді ж не людина збанкрутувала, а буржуа.

Хіба збанкрутували Зоя Космодем'янська, Олександр Матросов, капітан Гастелло, двадцять вісім панфіловців? Хіба герої «Молодої Гвардії»—банкрути? Хіба народні месники, «люди з чистим сумлінням» — ніщо?

Ні, всі вони, плоть од плоті радянського народу, піднесли звання людини на найвищу ступінь. Вони стали прикладом для мільйонів юнаків і дівчат нашого покоління, вони будуть прикладом для всіх наступних поколінь радянських людей.

Світлі образи Зої, Олега Кошового і молодогвардійців Краснодону, Руднева і партизанів Ковпака ввійшли до нашої літератури, до нашого мистецтва. Їх голоси зазвучали на сценах наших театрів. Втілити ці образи, донести їх до найширших народних мас, показати їх високу моральність, їх самовіддане служіння народові, їх героїзм — це найпочесніше завдання письменника, драматурга, актора.

В цих образах — паростки того нового, яким багатий наш час.

А процес народження нового, завтрішнього в сьогоднішньому йде постійно, і справжній художник не може не бачити цього процесу, не любити його. Він, за виразом Маяковського, славить те, що є, і тричі — те, що буде. Тому твори наших митців, образи створені нашими акторами реальні й возвишені. Нашому художникові, як писав Горький, дано найвищий привелей — творити мистецтво з «цілком нового матеріалу». Цей матеріал — радянська людина, революційний будівник соціалізму, борець за щастя людства.

Так, в нашій країні «людина — це звучить гордо»!

Ставлення до людини, як до найвищої цінності, підносить нашу культуру на висоту, якої ніколи не досягала культура Заходу.

Таке зростання культури можливе лише в умовах соціалізму, коли здійснюється справжня рівноправність народу, коли весь народ має доступ до найвищих надбань культури і сам творить свою культуру. Лише у нас культура стала масовою, народною.

Оця масовість нашої культури, її войовничий гуманізм, її високий патріотизм, її прагнення до миру й братства народів, її вірне служіння народу й величній справі Леніна — Сталіна, її видатні досягнення і роблять її передовою культурою всього людства.

ПРАЦІВНИКИ ЛІТЕРАТУРИ, МИСТЕЦТВА, КІНЕМАТОГРАФІЇ! СТВОРЮЙТЕ ВИСОКОХУДОЖНІ ТВОРИ, ГІДНІ ВЕЛИКОЇ РАДЯНСЬКОЇ ЕПОХИ!

З закликів ЦК ВКП(б) до 30 роковин Великої Жовтневої соціалістичної революції.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

13 листопада

Б. В. Асаф'єв.

БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ ФОНТАН

Хореографічна поема на 4 дії за одноіменною поемою О. С. Пушкіна. Лібретто М. Д. Волкова.

Постановка балетмейстера **А. П. Гірмана.**

Диригент — **В. М. Нахабін.**

Художник — **Д. П. Овчаренко.**

Концертмейстер — **В. О. Рубін.**

Дія перша. В старому парку біля палацу польського магната князя Адама зустрічаються його дочка Марія і закоханий в неї Вацлав. Час дуже тривожний. Ось підкрадається до палацу татарський лазутчик Нуралі. Не відчуваючи небезпеки, під звуки полонезу в парк виходять гості і починаються танці. Танцювальний дует Марії і Вацлава перетворюється в пристрасне признання у коханні. Князь Адам оголошує гостям про заручини молодих. Раптом господар сповіщає про появу татар. Всі беруться за зброю. Бій. Вбито батька Марії. В той час, коли її саму хоче врятувати від полону Вацлав, з'являється Гірей і убиває юнака. Грізного хана вражає краса Марії.

Дія друга. Двір гарему хана Гірея. Жінки його безтурботно розважаються. Серед них з'являється Зарема, укохана жінка хана. Чути звуки маршу. Це повертається з походу Гірей. Зарема, радіючи, танцює для нього, але хан думає тільки про Марію. Танець Зареми досягає екстазу, але Гірей, байдужий і холодний, залишає гарем. Зарема в розпачі.

Дія третя. Опочивальня Марії в Бахчисарайському палаці. Марія задумливо перебирає струни арфи, награваючи рідну польську пісню. З'являється Гірей. Його пестощі викликають у дівчини тільки страх. Коли він залишає її, Марія танцює своє рідну елегію. Це спогади про батьківщину, про неповоротні щасливі дні. Стомившись, вона лягає відпочити. Засинає разом з нею і няня. Нечутно прокрадаючись, входить Зарема і наближається до своєї суперниці. В руках у неї кинжал. Марія прокидається і розгублено дивиться на Зарему, не розуміючи, чого вона хоче. Зарема в танці розповідає їй про своє кохання до Гірея. Тепер, коли в гаремі з'явилася Марія, Гірей охолонув до Зареми.

«Но слушай: если я должна
Тебе... кинжалом я владею:
Я близ Кавказа рождена...» —

погрожує Зарема.

Виконуючи погрозу, вона заколює Марію в ту мить, коли до опочивальні входить Гірей. Марія вмирає, Гірей хоче вбити Зарему, але відштовхнувши від себе вбивцю, в глибокому сумі схиляється над тілом коханої.

Дія четверта. Лунають звуки труб. Це з походу повертається військо Гірея. Військові начальники привели нових полонених для поповнення ханського гарему. Але Гірей байдужий до них та їх танців.

Через двір ведуть Зарему на страту. Зарема вірна собі до кінця. Для неї страта— це визволення від страждань. Зарема кидається з башти палацу і розбивається насмерть. Військовий начальник Нуралі, бажаючи розважити Гірея, дає знак татарам почати войовничі танці. Але танці не приносять забуття хану, і Гірей несподівано припиняє їх.

Епілог. «Фонтан сліз», збудований в пам'ять нещасної Марії.

«Журчит во мраморе вода
И каплет хладными слезами.
Не умолкая никогда»... (О. Пушкін).

Біля фонтану Гірей глибоко поринув у свої невеселі думи. З'являється привабливий образ чарівної Марії і раптом зникає. Гірей залишається самотній біля холодного фонтану.

Артист З. М. Канзбург в ролі Германа („Пікова дама“ П. І. Чайковського).

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія — **І. Л. Герман, Л. М. Любімова.** Вацлав, її жених — **Я. О. Додін, П. Я. Плавнік.** Князь Адам, батько Марії — **І. Ф. Дергаус.** Зарема — **Н. М. Виноградова.** Гірей — **О. Г. Горохов.** Нуралі — **О. С. Галкін.** Головний евнух — **П. Ф. Дергаус.** Няня — **Е. Е. Пориваєва.**

У виставі беруть участь також артисти-солісти балету: **В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, М. П. Горпиненко, І. Г. Ланцман, Л. М. Любімова, Г. Д. Маслова, А. Л. Пірадова, Д. Е. Рожінська, В. Г. Семінаренко, Г. Д. Хоменко, Г. А. Водовозов, І. Ф. Дергаус, Н. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. Моторний, А. К. Саркіс'янс, І. А. Трахтенберг** та весь ансамбль балету.

Соло в оркестрі: скрипка — **І. Г. Брунштейн,** віолончель — **Е. М. Хоміцер.**

14 листопада

Д. Верді

РІГОЛЕТТО

Опера на 3 дії, 4 картини. Лібретто Піаве за драмою Віктора Гюго «Король забавляється».

Диригент — засл. артист УРСР **І. С. Штейнман.**

Постава **Г. І. Давидова.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Художник **Б. А. Коваленко.**

Танці в поставі **О. С. Галкіна.**

Головний концертмейстер **Н. Ф. Миронович;** концертмейстери — **В. А. Фіалковська, В. Г. Горницька, Л. А. Хорошухіна, Л. П. Кісельова, О. М. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герцог Мантуанський — **Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. А. Совалов.** Ріголетто, придворний блазень герцога — **І. Л. Бронзов,** народн. артист УРСР; **А. Б. Магергут.** Джільда, дочка Ріголетто — **С. Б. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. С. Раїк.** Спарафучиле — **М. Д. Державін, Ф. Я. Курочкін.** Маддалена, його сестра — **В. В. Габринович, О. Н. Дружевецька, Е. А. Лейтес, С. Б. Носенко.** Джіованна — **А. А. Мейер, Н. А. Савенко.** Граф Монтероне — **Д. О. Діссар, Б. М. Малков.** Наближені герцога: Марулло — **Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк;** Борса — **А. Л. Нікітін, В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман;** Граф Чепрано — **І. С. Вільчур, С. І. Максименко, Б. М. Малков.** Графіня Чепрано — **Н. І. Соловйова, Е. С. Тітомір.** Паж — **Н. Ф. Лисова, Л. В. Попова.** Офіцер — **С. І. Максименко, Б. М. Малков.**

Дія відбувається в Мантуї в XVI сторіччі.

Виставу веде **С. Р. Романівська.**

15 листопада

Д. Клебанов, О. Сандлер.
Лібретто І. Муратова.

ОДНИМ ЖИТТЯМ

Опера на 4 дії.

Диригент — засл. арт. УРСР **І. С. Штейнман.**

Режисер-постановник — засл. арт. УРСР **В. Г. Будневич.**

Художній консультант постави—нар. арт. СРСР **О. Г. Крамов.**

Оформлення — головн. художника театру **І. С. Назарова.**

Хормейстер — **Б. Л. Шамович.**

Танці в поставі **Д. М. Мусатова.**

Концертмейстери: **Н. Ф. Миронович** (головний концертмейстер), **В. А. Фіалковська.**

Після закінчення Великої Вітчизняної війни на зруйнований Дніпрельстан повертаються демобілізовані воїни. Серед них Андрій Сербин. Разом з усім народом його радісно зустрічає старий батько Данило, колишній дніпровський лоцман, а нині знатний майстер на Дніпрельстані. Загальна радість затьмарена тим, що на фронті без вісті зник Микола, друг дитинства Андрія, син мужньої Степаниди, яка пліч о пліч з партизанами боролася з німецько-фашистськими загарбниками. Сюди ж приїжджає Оксана, наречена Миколи, з якою він познайомився на фронті. Степанида приймає Оксану, як рідну дочку.

Минає деякий час. Імена Андрія та Оксани овіяні новою славою — невтомних будівників Дніпрельстану.

Під час катастрофи відважний водолаз Андрій рятує життя Оксани і її бригади. Почуття дружби до Оксани в Андрія переростає на кохання. Думаючи про дівчину, Андрій клянеться ніколи не порушити її світлих і чистих спогадів про Миколу. Якщо коли-небудь він буде гідний її кохання, вони разом пронесуть пам'ять про героя, їх спільна праця буде йому світлим пам'ятником.

Але Андрій одержує листа, з якого дізнається, що Микола живий. Андріїв друг довгий час був на грані між життям та смертю. І навіть зараз він ще сліпий і нерухомий. Проте, надія на видужання у нього не згасла. Микола не хоче передчасно тривожити рідних і просить Андрія не казати нічого про нього матері і, особливо, нареченій, яка, можливо, знайшла своє щастя з іншим. Проте Андрій сповіщає Оксані і Степаниді про радісну звістку.

Оксана і Андрій хочуть їхати до Миколи. Та стара Степанида попереджає дівчину, що справжньому героєві не потрібна жалість. «Хай серце підкаже тобі правду в цю мить»,— говорить вона.

З чистим сумлінням, гордо піднявши голову, Оксана відповідає, що почуття відданості й кохання, скріплені кров'ю у боях

Засл. арт. УРСР О. І. Виноградова в ролі Мікаели („Кармен“ Ж. Бізе).

за вітчизну, не менш ніж материнське кохання. Якщо Микола живий, вона поїде до нього і буде йому вірною дружиною на все життя.

Ця сцена відбувається під час свята на Дніпрельстані на честь нової трудової перемоги.

Інженер проголошує тост:

За тих, що світ новий ясний будують,
За волю їх сталеву,
За чисті їх серця!

Старий Данило додає:

До дна за народ, що в кривавім бою
Грудьми відстояв Батьківщину свою!
До дна за величні і чесні чуття,
За те, що живемо єдиним життям!
До дна за священную дружбу! До дна
За те, що усі ми родина одна,
За світлий, щасливий і сонячний день.
За те, що вперед нас до щастя веде
Рідний Сталін!

Весь народ підхоплює цей тост і піднесено відповідає на нього словами, в яких міститься основна ідея опери:

Одним життям, одним диханням,
Одним могутнім пориванням,
Одним волінням і дерзанням
Ми всі живем,
Ми всі живем одним життям!

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Степанида — **А. З. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Є. А. Лейтес.** Оксана — **В. П. Венецька, К. О. Морозова.** Андрій — **Д. І. Козинець, А. Б. Магергут.** Данило — **В. Г. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин.** Інженер — **Б. П. Зелезинський, З. М. Канзбург, В. Д. Совалов.** 1-й робітник — **В. С. Хворост, Шехтман.** 2-й робітник — **Б. Н. Малков.** 1-а дівчина — **Бордонова, Н. В. Лисова, Є. А. Ставчанська.** 2-а дівчина — **Н. О. Коротких, Г. Ф. Палеева.** Робітники, робітниці, демобілізовані воїни — артисти хору та балету.

Дія відбувається на Дніпрельстані в наші дні.

Веде виставу С. **Р. Романівська.**

16 листопада (ранок)

Д. Л. Клебанов.
Лібрето **Іллі Жиги.**

СВІТЛАНА

Хореографічна вистава на 3 дії з прологом.

Диригент — **В. М. Нахабін.**

Постава режисера-балетмейстера засл. арт. УзРСР **Томського.**

Художнє оформлення **Д. П. Овчаренка.**

Асистент постановника **О. С. Галкін.**

Концертмейстери — **К. П. Смулянська, В. А. Рубін.**

Приамурська тайга. Три парашутисти-диверсанти зустрічаються в хащі лісу. Знімають комбінезони і перетворюються—один на типового тайгового лісоруба (Чорний — колишній росіянин, японський диверсант), другий на мирного китайця (Мацуокі—японський розвідник), третій в китаянку-танцюристку (японська шпигунка). Заховують комбінезони і зникають у лісі.

Узлісся на березі Амура. Біля хатини лісничий дожидає свою дочку Світлану. Ось і вона. Дівчина повернулася з щасливого полювання, про яке розповідає батькові. Тепер за роботу по господарству, але... думки Світлани далеко — там, за річкою, в місті, де той, про кого вона мріє. Чи прийде він сьогодні в гості?

З'являється Чорний. Лісничий питає його: хто такий, звідки, куди, документи? У Чорного все як треба, і господар гостинно пропонує подорожньому відпочити.

Приходять дівчата-лісоруби, подруги Світлани. Незабаром до них прилучається група парубків з міста та матросів. Серед них Іван—той, кого давно вже чекала Світлана.

Молодь веселиться.

Несподівано з-за річки лунають сигнали тривоги. Іван прощається з Світланою, поспішає до міста. Ніхто не знає, що трапилось, чому тривога. Схвильована Світлана залишається на березі.

Далекосхідний порт на Амурі. Йде підготовка для відправки десантної групи,— війна з Японією почалась. Рідні, друзі й подруги провожають десантників. Прибігає Світлана прощатися з Іваном, який також від'їжджає з десантниками.

Темніє. При світлі вуличного ліхтаря китаєць-фокусник розважає народ. З ним китаянка. В перервах між фокусами вона танцює.

Несподівано на місто налітають ворожі літаки. Народ швидко розходиться. Китаєць збирає своє приладдя і біжить до порту. В його руках ракетниця. Він подає сигнали літакам.

Все це бачить Світлана. Вона намагається затримати китайця, але той виривається з її рук і втікає. Світлана кидається за ним.

Ніч. Біля хатини лісничого стоїть Чорний. Він дістає з свого мішка все необхідне, щоб висадити в повітря міст...

Чути чиїсь крики. Хтось біжить у лісі. Чорний ховається за хатину. Вбігає «китаєць-фокусник» (японський диверсант Мацуокі), за ним Світлана. Починається боротьба не на життя — на смерть.

Чорний по-зрадницькому всаджує ніж у спину дівчини. Світлана падає. Чорний і японець з усім знаряддям, потрібним для вибуху, кидаються до мосту.

Міст у небезпеці — треба перешкодити страшному злочинові. Тяжко поранена Світлана, щоб здійняти тривогу, підпалює свою хатину. На пожар прибігають матроси й батько Світлани. Вона показує, куди побігли Чорний та японець. Японця й Чорного затримують.

Святкування дня перемоги над Японією. У приморському парку святкове гуляння. Знову зустрічаються старі друзі. Народ торжествує, веселиться, радісно святкує перемогу.

Тут же Світлана і Іван. Вони вже ніколи не розлучаться!

У вечірніх сутінках гримить салют, палає ілюмінація. Народ-переможець торжествує!

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Світлана—**Н. М. Виноградова, З. К. Плужнікова,** засл. арт. КазРСР. Іван Гроза — **Я. О. Плавнік.** Батько Світлани—**І. Ф. Дергауз.** Диверсанти: Чорний — **О. Г. Горохов, А. П. Кисенко;** японець — **О. С. Галкін, А. К. Саркісьянс;** китаянка, японська шпигунка — **Г. Д. Маслова, А. Л. Пірадова.**

В танцях бере участь весь склад балету.

Виставу веде **А. С. Петров.**

---

17 листопада

Д. Верді.

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.
Лібретто за драмою О. Дюма (сина)
«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Диригент — **П. Я. Баленко.**

Постава **А. П. Геращенка.**

Художник **Н. Ф. Соболь.**

Хормейстер **Є. І. Мариківський.**

Танці в поставі — **О. С. Галкіна.**

Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович;** концертмейстери — **В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, А. В. Фіалковська. Л. А. Хорошухіна, О. В. Обухова.**

В домі паризької куртизанки Віолетти Валері зібралися гості. Серед них Альфред, який палко закохався в Віолетту. Коли Альфред і Віолетта залишаються на деякий час самі, юнак признається в коханні. Віолетта відповідає, що вона не варта його щирого почуття. Та в душі вона тільки і мріяла про таке щастя. Проте, згадавши, хто вона, Віолетта не вірить, що мрії можуть здійснитися.

Ось уже три місяці Альфред і Віолетта живуть за містом у повному щасті. Дізнавшись випадково, що Віолетта витратила на прожиття всі свої збереження, Альфред поспішає до Парижу, щоб дістати гроші. Тимчасом приходить старий Жермон, батько Альфреда. Він умовляє Віолетту залишити його сина, бо інакше не може відбутися шлюб сестри Альфреда. Віолетта, страждаючи, погоджується пожертвувати своїм коханням і пише Альфреду прощального листа. Альфред, повернувшися, гадає, що Віолетта його зрадила.

Флора, подруга Віолетти, влаштувала бал. Гості веселяться. Входить Віолетта з бароном Дюфолем. Альфред ображає барона. Дюфоль вирішує провчити зухвалого юнака, обігравши його в карти. Але щастя сьогодні за Альфредом. Ще більш розлютований великим програшем, барон викликає Альфреда на дуель.

Віолетта благає Альфреда відмовитися від цієї дуелі. Альфред погоджується,

але при умові, що вона піде разом з ним. Віолетта говорить, що не може порушити клятви. Альфред певен, що Віолетта кохає Дюфоля. Втративши від гніву розум, він скликає всіх гостей і прилюдно ображає Віолетту, кидаючи до її ніг гроші—плату за кохання. Всі надзвичайно обурені таким недостойним вчинком Альфреда.

Опочивальня Віолетти. Вона тяжко хвора. Надходить лист од старого Жермона, в якому той попереджає її, що Альфред незабаром приїде і буде благати простити йому. Але Віолетта боїться, що вона вже не дочекається коханого. В цей час вбігає покоївка Аніни і сповіщає про приїзд Альфреда. Ось з'являється і він сам. Віолетта кидається в його обійми, і закохані, віддаючись почуттю радості, мріють про щастя, якому вже ніщо не перешкодить. Та Віолетті раптом стає погано. Почуваючи свій близький кінець, вона прощається з Альфредом і передає йому свій портрет. Хай він подарує його тій, яка замінить Віолетту після її смерті. В оркестрі звучить тема признання Альфреда в коханні. Віолетта хоче підвестися, але падає мертва.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері — **Ю. І. Лозінська, С. Б. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. С. Раїк.** Альфред Жермон — **В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов.** Жорж Жермон — **М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут.** Флора Бервуа — **О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко, Н. А. Савенко.** Аніна, покоївка— **В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір.** Гастон де-Летор'єр—**П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост, Б. Л. Шехтман.** Барон Дюфоль — **Г. В. Коваль, В. Н. Малков.** Маркіз д'Обіньї—**І. Б. Вільчур, О. І. Максименко. Н. Ф. Неймарк.** Доктор Гнервіль — **М. Д. Державін, Б. Н. Малков, О. І. Максименко.** Йосип, слуга— **Н. С. Строганов, В. С. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.**

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

Соло в оркестрі: скрипка — **І. Г. Бруնштейн, Ф. М. Хоміцер;** гобой — **Д. К. Риков, І. Морштейн;** кларнет—**Г. К. Риков, Н. В. Архирей.**

Виставу веде **А. М. Базилевич.**

18 жовтня

Н. А. Римський-Корсаков.

ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА

Опера на 4 дії за драмою Л. Мея.

Диригент—засл. артист УРСР **І. С. Штейнман.**

Постава народн. арт. УРСР **М. П. Стефановича.**

Оформлення головного художника театру **І. С. Назарова.**

Танці в поставі **В. Н. Нікітіна.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович;** концертмейстери — **В. Л. Горницька, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Василь Степанович Собакін, новгородський купець — **В. Г. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин.** Марфа, його дочка—**О. І. Віноградова,** засл. арт. УРСР; **Ю. І. Лозинська, С. Б. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **В. П. Павленко.** Григорій Григорович Грязной, опричник — **І. Л. Бронзов,** народн. арт. УРСР; **А. Б. Магергут.** Любаша — **В. В. Габринович, А. З. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. А. Лейтес.** Григорій Лук'янович Малюта-Скуратов, опричник—**І. Б. Вільчур, Д. М. Державін, Д. О. Діссар.** Іван Сергійович Ликов, молодий боярин — **Б. Г. Бутков, З. М. Канзбург, Б. Д. Совалов.** Єлісей Бомелій, царський лікар — **П. П. Калюжний, О. Д. Нікітін.** Домна Івановна Сабурова, купецька вдова — **М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, К. О. Морозова, Н. А. Ченцова.** Дуняша, її дочка, подруга Марфи — **Е. В. Носенко, Н. А. Савенко.** Петровна, ключниця Собакіних — **О. А. Мейер, Н. А. Савенко.** Боярин — **С. І. Максименко, П. С. Скоробогатько.** Покоївка — **Е. А. Ставчанська.** Парубок — **В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман.** Оп-

ричники; бояри, боярині, слуги, мешканці Олександрівської слободи — артисти хору і мімансу.

Дія відбувається в Олександрівській слободі під Москвою, восени 1572 р.

Виставу веде **А. М. Базилевич.**

---

19 листопада

П. І. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент — **П. Я. Баленко.**

Режисер — **П. І. Давидов.**

Художник — народн. художник УРСР **О. В Хвостов.**

Хормейстер — **Б. Л. Шамович.**

Танці в поставі **В.Н. Нікітіна.**

Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович**; концертмейстери: **В. Д. Горницька, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — **М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, Н. А. Савенко.** Татьяна — **Л. О. Колодуб, Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова.** Ольга — **В. В. Гавринович, О. М. Дружевецька, Е. В. Носенко.** Няня — **Б. А. Лейтес, О. А. Мейер.** Тріке — **В. С. Хворост, И. Л. Шехтман.** Онєгін — **М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець.** Ленський — **Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'лтов, В. Д. Совалов.** Гремін — **В. Г. Будневич,** заслужен. арт. УРСР; **Ф. Я. Курочкин.** Ротний — **Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк.** Зарецький — **І. В. Вільчур, М. Д. Державін, С. І. Максименко, Б. Н. Малков.**

Виставу веде **А. М. Базилевич.**

---

20 листопада

П. І. Чайковський

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібрето (за Пушкіним) М. І. Чайковського.

Диригент — заслужений артист УРСР **І. С. Штейнман.**

Артисти Ф. Курочкин в ролі князя Греміна та артист Д. Козинець в ролі Онєгіна („Євгеній Онєгін" П. І. Чайковського).

Режисер-постановник — заслужений артист УРСР **В. Г. Будневич.**

Художник **П. К. Єршов.**

Танці в поставі **А. Л. Пірадової.**

Головний хормейстер **Е. І. Нахабін.**

Режисер **Г. І. Давидов.**

Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович**; концертмейстери — **В. А. Фіалковська, К. П. Смулянська, А. Б. Рубін, О. М. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — **З. М. Канзбург, І. С. Савін.** Граф Томський — **Д. І. Козинець.** Князь Єлецький — **Н. С. Григор'єв, А. Б. Магергут.** Чекалінський — **П. П. Калюжний, А. Л.**

Нікітін, П. С. Строганов. Сурін — **М. Д. Державін, Н. М. Малков.** Чаплицький — **В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман.** Нарумов — **Н. Ф. Неймарк, Б. Н. Малков.** Розпорядник — **В. С. Хворост, Н. Л. Малков.** Графиня — **А. З. Левіцька,** народ. артистка УРСР; **Е. А. Лейтес, А. А. Мейер.** Ліза — **К. О. Морозова, С. М. Тухнер,** лауреат Всеукраїнського конкурсу виконавців. Поліна — **В. В. Габринович, Н. О. Дружевецька, Н. А. Савенко.** Маша — **Н. О. Коротких, Л. В. Попова, Н. І. Соловйова, Е. С. Тітомір.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ
(в 3-й картині):

Прилепа — **В. П. Венецька, В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Е. С. Тітомір.** Міловзор — **В. В. Габринович, О. М. Дружевецька Е. А. Носенко.** Златогор — **Д. І. Козинець** Амур — Света **Саркісьянс.**

В балеті беруть участь: солістки балету **М. П. Горпиненко, І. В. Семінаренко** та склад корифеїв і кордебалету.

Виставу ведуть **С. А. Петров і С. Р. Романівська.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

13, 14, 16 (ранок і вечір) 19 листопада

За **О. Фадеєвим.**

Інсценізація **Г. Гракова.**

Переклад І. Стешенко.

МОЛОДА ГВАРДИЯ

Героїчна драма на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

Режисер — **Л. Кіншина.**

Режисер асистент — **М. А. Ошеровський.**

Музичне оформлення з творів лауреата Сталінської премії **Дм. Шостаковича.**

Танці — **Л. Леонідова.**

Диригент — **М. Каневський.**

Концертмейстер — **Є. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Більшовики старшого покоління: Андрій Валько — **Д. Антонович,** нар. арт. УРСР. Матвій Шульга — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. УРСР та УзРСР; Лютіков — **В. Бондаренко.** Штаб молодої гвардії: Олег Кошовий — **С. Кошачевський, М. Ошеровський;** Уляна Громова — **О. Валуєва, Г. Гончарова.** Сергій Тюленін — **В. Мізіненко;** Любов Шевцова — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; Ваня Земнухов — **Г. Снегірьов;** Іван Туркенич — **В. Стеценко.** Молодогвардійці: Валя Борц — **В. Власовська;** Ніна Іванцова — **І. Біляєва;** Жора Арутюнянц — **І. Костюченко;** Сергій Левашов — **М. Захарченко;** Радик Юркін — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Л. Сахарова;** Клава Ковальова — **О. Тимофієнко;** Коля Сумський — **В. Лавров.** Олена Миколаївна Кошова — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Бабуня Віра — **Г. Бабаївна.** Мати Люби Шевцової — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Каюткін, бувалий солдат — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **О. Свистунов.** Федір Федорович, лікар — **Ф. Радчук,** нар. арт. УРСР; **А. Макаренко.** Євген Стахович — **П. Пилипенко.** Гнат Фомін — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Жінка Фоміна — **О. Слензак.** Німці: генерал Клер — **М. Кірін;** полковник — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; лейтенант — **Я. Смоляк;** Брюкнер — **О. Романенко;** Балдер — **Л. Подорожній.** Соліковський — **М. Волошин.** Адам, німецький солдат — **О. Немзер.** Унтер-офіцер СС — **І. Ужвій** (учень студії). Перекладач — **В. Бережний.** Дівчата з Краснодона: Валя Філатова — **М. Коржева** (уч. студії); Саша Бондарева — **Р. Кі-**

ріна; Майя Пегліванова — **Л. Краміч;** Тоня Іваніхіна — **О. Ліхолет** (уч. студії); Шура Дубровіна — **Б. Табориська** (уч. студії); Вирікова — **А. Калішевська.** Масові сцени — актори допоміжного складу, хор, балет та учні студії.

Виставу веде **Д. Бабенко.**

---

20 листопада

М. Горький.

Переклад **Ір. Стешенко.**

ЄГОР БУЛИЧОВ

ТА ІНШІ

Сцени (на 3 дії).

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Норда.**

Режисер — **Л. Кіншина.**

Художнє оформлення — **Д. Власюка.**

Музичне оформлення — **М. Каневського.**

Нар. арт. УРСР С. Федорцева в ролі Глафіри („Єгор Буличов та інші" М. Горького).

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Егор Буличов — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Ксенія, його жінка — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Варвара, дочка Ксенії — **Н. Герасімова, О. Слензак.** Олександра, побічна дочка — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **А. Калішевська.** Меланія, ігуменя, жінчина сестра — **Н. Лихо, Г. Бабіївна.** Звонцов, чоловік Варвари — **Ф. Радчук,** нар. арт. УРСР; **М. Волошин.** Тятін, його двоюрідний брат— **І. Гавришко, М. Ошеровський.** Мокій Башкін **С. Верхацький, О. Немзер** Василь Достігаєв — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР; **В. Стеценко.** Елісавета, його жінка — **З. Біляєва, Ю. Фоміна.** Діти від першої жінки: Антоніна — **О. Валуєва, В. Власовська;** Олексій — **С. Кошачевський, П. Пилипенко.** Павлин, піп — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **О. Романенко.** Лікар — **М. Савченко, А. Макаренко.** Трубач — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **А. Шутенко.** Зобунова, знахарка — **С. Лор, Т. Миргород.** Пропотій, блажений — **О. Подорожній, О. Свистунов.** Глафіра, покоївка — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **Г. Гончарова.** Таїсья, служка Меланії — **Я. Косаківна, Р. Кіріна.** Мокроусов, поліцейський— **І. Ужвій.** Яків Лаптев, хрещений Буличова — **Ю. Тітов, М. Захарченко.** Донат, лісник — **М. Кірін.**

Хореограф — **Е. Рабінович.**

Концертмейстер — **К. Константинівська.**

Виставу веде пом. режисера — **Д. Бабенко.**

А. Суров.

Переклад **Ів. Снегірьова.**

ДАЛЕКО ВІД СТАЛІНГРАДА

П'єса на 4 дії, 8 картин.

Постава лауреата Сталінської премії нар. арт. СРСР **М. М. Крушельницького.**

Режисери — **Л. Кіншина, В. Воронов.**

Художнє оформлення — **Д. Власюк.**

Музичне оформлення — **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Орлов Матвій Георгійович, парторг завода — **Д. Антонович**, нар. арт. УРСР; **Ю. Тітов.** Міхеєв Іван Дмитрович, старий робітник — **Ф. Радчук**, нар. арт. УРСР; **В. Стеценко.** Кузьмінішна, його дружина— **Г. Бабіївна, В. Стеценко.** Осередько Тарас Андрійович, директор завода — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. УРСР та УзРСР; **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Зоя, секретар директора завода — **В. Власовська, О. Слензак.** Березін Генадій Єфремович, інженер — **М. М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **С. Ходкевич.** Кулигіна Ганна Тимофіївна, робітниця — **Н. Лихо, І. Стешенко.** Долотова Маша, комсорг цеху — **З. Біляєва, Г. Гончарова.** Купавін Семен Семенович, перший секретар міськкому партії—**І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нарсдн. арт. СРСР; **О. Романенко.** Красавін Микола Сергійович, секретар міськкому партії — **С. Кошачевський.** Анохін Андрій Петрович, голова міськвиконкому — **Є. Бондаренко,** лаурет Сталінської премії; **М. Кірін, М. Волошин.** Воліна Віра Олександрівна, журналістка — **В. Чистя-**

Нар. арт. УРСР, Є. Петрова в ролі Бейлки („Тев'є молочник" за Ш. Алейхемом).

Засл. арт. УРСР П. Куманченко в ролі Фетіса („Далеко від Сталінграда" А. Сурова).

кова, нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Толкунов, редактор міської газети — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР; **С. Верхацький.** Радіонов Мирон, другий секретар міськкому партії — **О. Немзер.** Сідельников, помічник Купавіна — **В. Бондаренко.** Фетіс, підліток — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Л. Сахарова.** Вася підліток — **А. Калішевська, Б. Табориська** (учні студії). Данило, охоронник — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **А. Шутенко.** Евакуйовані — артисти хора та учні студії.

Виставу веде помічник режисера **Д. Бабенко.**

15 листопада

Лауреат Сталінської премії **Л. Малюгін.**
Переклад — **Д. Бобир.**

СТАРІ ДРУЗІ

П'єса на 3 дії.

Постава засл. арт. УРСР **Р. О. Черкашина.**

Режисер-асистент — **М. А. Ошеровський.**

Художник — **В. М. Греченко.**

Музичне оформлення **М. М. Каневського.**

Текст пісні — **Н. Забіла.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лізавета Іванівна Федотова, вчителька — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **І. Бабіївна.** Тоня, її дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Г. Гончарова.** Володимир Дорохін — **І. Костюченко, П. Пилипенко.** Олександр Зайцев — **В. Мізіненко, М. Ошеровський.** Семен Горін — **Г. Сичук, О. Свистунов, В. Бережний.** Тамара Соловйова — **О. Тимофієнко.** Олексій Суботін — **М. Микитенко, А. Сизранцев,** (учні студії). Яків Дар'ялов — **Я. Смоляк.** Дуся Рязанова — **Ю. Фоміна,** Сіма — **Р. Кіріна, Л. Ерохіна,** (учні студії), Лясковський — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **М. Савченко.**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

11, 12, 13, 14 ноября

В. АРИСТОВ

ДОБЛЕСТЬ НАРОДНАЯ

Пьеса в 4-х действиях, 10 картинах.

Постановка народ. артиста УССР **В. М. Аристова.**

Режиссер — **В. С. Лизогуб.**
Режиссер-лаборант — **Т. В. Прево.**
Художник — **Б. И. Чернышов.**
Музыка — **А. Е. Шац.**
Хормейстер — **А. Н. Птиц.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Ковпак — **А. Г. Крамов,** народ. артист Союза ССР. Руднев — **В. М. Аристов,** нанард. артист УССР. Нач. штаба — **П. А. Осокин.** Комразведки — **В. М. Шаповалов.** Дед- Мороз — **А. М. Волин.** Демьян — **В. Н. Северов,** засл. артист УССР. Сергей — **Б. К. Викторин.** Мудрый — **Я. Г. Азимов.** Бакрадзе — **Г. А. Ратальский.** Шпингалет — **Б. М. Тоценко.** Завхоз — **Д. Ф. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Феня — **К. Т. Туберозова.** Михаил Кузьмич — **Я. Л. Эдельман, П. Фастовский.** Александра — **Н. Н. Белецкая, К. П. Гайжевская.** Сундуков — **М. И. Таранов.** Рябов — **Т. В. Прево.** Кульбака — **П. И. Пружанский.** Врач — **В. Е. Астахова.** Светов — **Б. Глаголин*).** Маруся — **К. Т. Борискина, А. И. Москаленко.** Нач. артиллерии — **И. Жилин*).**

«Машинистка» — **Г. М. Столкин.** Мошкин — **Я. Л. Эдельман, П. Фастовский*).** Полицай — **Ф. В. Кривонос.** Курсик — **В. И. Цветков.** Дьяченко — **Г. А. Сергеев.** Старик поляк — **О. Т. Привалов.** Женщина — **О. И. Зубова.** Девочка — **Н. И. Скоркина.** Мальчик — **Л. Н. Соловьева.** Муха — **А. А. Ерошенко.** Курень — **Н. А. Здановский, В. В. Кропотов.** Старик — **Э. В. Коломийский.** Старуха—**Е. М. Леонидова.** Крестьяне: **З. П. Макаровський, В. Ф. Криштоп, М. Иоффе*).** 1-й партизан — **Б. Табаровский*).** 2-й партизан — **Р. Вартопедов*).** 1-й командир — **С. Лерман*).** 2-й командир — **В. Негреба*).** Разведчик — **В. Битенский*).** Партизаны, партизанки, крестьяне — артисты Харьковского Русского Драматического театра.

Действие происходит в 1942-1943 г. г. в немецком тылу.

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

*) Студенты Харьковского Театрального Института.

15 ноября

Леонид Леонов.

ОБЫКНОВЕННЫЙ ЧЕЛОВЕК

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка народного артиста УССР **В. М. Аристова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Ладыгин Дмитрий Романович, известный оперный певец — **В. Ф. Матов,** засл. арт. УССР. Вера Артемьевна, его жена—**К. А. Суковская.** Алексей Иванович, его племянник — **В. И Цветков.** Кира, невеста Алексея — **Р. Д. Семашко.** Констанция Львовна, мать Киры — **Л. А. Линецкая.** Свеколкин, друг Ладыгина — **В. М. Аристов,** нар. арт. УССР. Аннушка, его дочь — **К. Т. Борискина, М. А. Шматченко.** Наташа, горничная у Ладыгиных — **Е. И. Оноприенко.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

Нар. арт. УССР В. М. Аристов в роли Свеколкина („Обыкновенный человек" Л. Леонова).

Засл. арт. УССР, В. Матов (Ладыгин), артистка Л. Линецкая (Констанция) и артистка К. Суковская (Вера Артемьевна) в пьесе „Обыкновенный человек“ Л. Леонова.

16 ноября

Лопе де Вега.

МАДРИДСКАЯ СТАЛЬ

Комедия в 3-х действиях.

Постановка засл. арт. УССР **В. М. Аристова.**

Режиссер-ассистент — **В. С. Лизогуб.**

Художник — **А И. Константиновский.**

Музыка — **А. Е. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Пруденсио, знатный вельможа — **И. Е. Мальвин, О. Т. Привалов.** Белиса, его дочь— **Е. И. Оноприенко.** Теодора, его сестра— **Л. А. Линецкая, К. А. Суковская.** Отавио, жених Белисы — **В. С. Лизогуб.** Лисардо, влюбленный в Белису — **Г. А. Ратальский, В. Н. Северов,** засл. арт. УССР. Марсела, горожанка — **Н. В. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. В. Танеева.** Рисело, возлюбленный Марселы — **В. М. Венцковский.** Флоренсио, домогающийся любви Марселы — **В. М. Шаповалов.** Бельтран, слуга Лисардо — **А. М. Волин.** Леонора, служанка Белисы — **К. П. Гайжевская.** Херардо, друг Флоренсио — **И. А. Здановский, Т. В. Прево.** Каталина, служанка Марселы — **К. Т. Борискина.** Салусио, слуга Отавио — **Э. В. Коломийский.** Танцовщица на площади — **Л. И. Гай.** Певица — **А. И. Москаленко.** Певец—**Б. М. Тоценко.** Слуги Пруденсио— **Г. А. Сергеев. Я. Л. Эдельман.** Девушки: **З. П. Кудряшева, Р. Д. Семашко, Н. А. Степанова, М. А. Шматченко.**

Режиссеры, ведушие спектакль, **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

19 ноября

И. Бахтерев и А. Разумовский.

РУССКИЙ ГЕНЕРАЛ

Пьеса в 4-х действ., 7 карт.

Постановка нар. арт. УССР **В. М. Аристова.**

Режиссер-ассистент — **В. С. Лизогуб.**

Режиссер-лаборант — **Т. В. Прево.**

Художник — **Г. А. Цапок.**

Музыка — **А. Е. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Брусилов, Алексей Алексеевич — **В. Ф. Матов,** засл. арт. УССР. Надежда Владимировна, его жена — **З. В. Зиновьева.** Нина, племянница Брусилова — **К. П. Гайжевская, Р. Д. Семашко.** Бровко-Самошников, генерал — **В. М. Аристов,** нар. арт. УССР. Эверт, Алексей Ермолаевич, генерал—**И. С. Любич.** Алексеев, Михаил Васильевич, генерал — **П. А. Осокин, Т. В. Прево.** Иванов, Николай Иудович, генерал — **В. В. Золотарев,** засл. арт. УССР;**О. Т. Привалов.** Николай II-й — **А. Г. Крамов,** нар. арт. СССР; **В. М. Шаповалов.** Александра Федоровна, императрица — **К. А. Суковская.** Воронцов, Сергей Васильевич, полковник— **В. Н. Северов,** засл. арт. УССР. Пузыревский, Виталий Вадимович, полковник — **В. М. Венцковский.** Спандиков, Павел, подпоручик—**В. С. Лизогуб, В. И. Цветков.** Шульга, полковник—**В. В. Кропотов.** Поручик—**Б. М. Тоценко.** Калиберда, репортер— **И. Е. Мальвин.** Няня в доме Брусилова— **М. В. Лельская.** Певец «Пьеро» — **Г. А. Сергеев.** Хлебников, солдат — **А. М. Волин.** Фельдфебель—**П. И. Пружанский.** Женщина на перекрестке — **З. П. Кудряшева.** Комиссар — **А. А. Ерошенко.** Флигель-ад'ютант — **А. К. Котляров.** Офицеры, дамы, ад'ютанты, солдаты — артисты вспомогательного состава Харьковского русского драматического театра.

Режиссеры, ведущие спектакль,— **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

13, 16, 18, 20 листопада

Текст **В. Ленського.** Вірші **Г. Грядова.** Музика **А. Рябова**

КОЛОМБІНА

Оперета на 3 дії

Постава нар. арт. УзРСР **Л. Г. Ивашутича.**

Диригент **М. С. Хайкін.**

Художник **С. І. Йоффе.**

Балетмейстер **Л. Р. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Колетта Плантрос—**К. В. Великосельська, Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Філипп де-Круа — **І. Х. Білошенко, О. Л. Райданов.** Пікадор Марлей — **Микола Іванов, М. І. Малегрант.** Октав Дюпорей — **Д. І. Волков, П. К. Павлусенко.** Етелька — **Н. І. Попова, Л. О. Романенко.** Кайтан — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Дюпон — **В. І. Андреєв, В. М. Цесінський.** Ерніо — **Е. Л. Грицюк, М. М. Іванов.** Капельдинер — **О. С. Арбо, С. М. Бондаренко.**

В балеті заняті: **Лісновська, Борисова, Кочубинська, Лашкевич, Кабанець, Плавник, Балацький, Хільченко, Семенов** та ансамбль балету.

Соло на скрипці — **Я. Л. Виноградов.**

Веде виставу **Н. О. Арбо.**

15, 16 (ранок), 19 листопада

Текст **І. С. Радомиського** та **В. І. Сокола.**

Музика **С. А. Заславського.**

МАРІЯ

Музична комедія на 3 дії, 6 картин.

Постава **М. В. Аваха** та **І. С. Радомиського.**

Диригент—засл. арт. УРСР **С. Д. Солящанський, М. С. Хайкін.**

Художник С. І. **Йоффе.**

Балетмейстер **Л. Р. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Кошова— **Л. С. Мінцер, Р. І. Уманська**, засл. арт. УзРСР. Павло Озерюк — **Г. Е Охрименко, К. А. Передерніков.** Харитон Кошовий — **О. Г. Івашутич**, нар. арт. УзРСР; **О. Л. Райданов.** Мартин Кошовий— **М. Н. Гавриленко, К. Л. Райданов.** Харитина — **А. М. Алмазова, Е. М. Ліндина, Н. І. Попова, О. О. Пігулович.** Іван Свистун— **Д. Д. Пономаренко**, засл. арт. УзРСР. Катерина Бойко— **М. Л. Леонідова, З. М. Мізіненко.** Савка—**Микола Іванов, М. І. Малегрант.**

Виставу ведуть: **Н. А. Арбо** та **Н.З. Боровкова.**

14 листопада

Текст — **М. Гальперін.**

Музика **Ерве.**

Переклад **І. Муратова** та **І. Радомиського.**

МАДЕМУАЗЕЛЬ НІТУШ

Комедія-оперета на 3 дії, 4 картини.

Постава — **І. С. Радомиського.**

Диригент — М. С. Хайкін.

Художник — Н. Ф. Соболь.

Балетмейстер — Л. Р. Леонідов.

Реж. лаборант — **Н. З. Боровкова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Деніза де Флавін'ї, учениця пансіону небесних ластівок — **Н. М. Аннікова.** Селестен (Флорідор), хормейстер пансіону небесних ластівок — **Д. Д. Пономаренко**, засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Начальниця пансіону небесних ластівок — **М. С. Гаєвська, Н. І. Попова.** Полковник Альфред Шато д'Ікем — **О. Г. Івашутич**, нар. арт. УзРСР; **О. Л. Райданов.** Фернанд де Шамплатро, лейтенант — **Г. О. Охріменко, П. К. Павлусенко.** Корінна, примадонна оперети— **М. Л. Леонідова, Л. О. Романенко.** Лоріо, унтер-офіцер — **М. Н. Гавриленко, Микола Іванов.** Директор оперети — **І. Х. Білошенко, В. М. Цесінський.** Помічник режисера оперети — **М. І. Малегрант.** Урсула, прислужниця пансіону — **В. В. Безпалько, М. М. Вербицька.** Конвойний — **С. М. Бондаренко.** Артисти оперети — **В. Ахтирська, М. Г. Грицюк, А. Коваленко, Ф. Пергамент.** Офіцери — **В. І. Андреев, Е. Л. Грицюк, М. М. Іванов, І. І. Рибалко, В. І. Фоменко.**

В балетних інтермедіях зайняті: **В. О. Балацький, Л. П. Кабанець, В. Семенов** та **Б. С. Хільченко.**

Виставу ведуть Н. З. Боровкова та Н. О. Арбо.

Відповідальний редактор Юр. **ШОВКОПЛЯС.**

Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 11351. Друкарня „Мистецтво", Харків. Зам. 1293. Тираж 2000.

ЦІНА 3 крб.

ГРАЖДАНЕ!

ПОЛЬЗУЙТЕСЬ УДОБНЫМ ВИДОМ СВЯЗИ

МЕЖДУГОРОДНЫМИ ПЕРЕГОВОРАМИ!

для получения переговора звоните по телефону 07.

ПЕРЕГОВОРЫ ПРЕДОСТАВЛЯЮТСЯ:

1) Организациям по внесенным авансам;

2) Частным лицам с квартирных телефонов;

3) С центрального переговорного пункта;

4) С любого телефона в Харькове, за исключением таксофонов, по разовым талонам, приобретаемым на центральном переговорном пункте.

С 0 час. до 7 час. утра предоставляется скидка в размере 50% стоимости заказанной категории.

Все справки можно получать по телефонам 3-39-23, 3-09-87 и на Центральном переговорном пункте Междугородной телефонной станции ул. Иванова № 7 (здание АТС).

ХАРЬКОВСКАЯ МЕЖДУГОРОДНАЯ ТЕЛЕФОННАЯ СТАНЦИЯ.